

PATRZACZ (1) *sb m*

N sg patrzacz.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

*Ten, kto ogląda, przygląda się; spectator Mącz, Cn; conspector Cn: Spectator, Pátrząc/ przigłędąc.
Mącz 405a; [Volck 610].*

Synonimy: oględownik, przyględacz, przypatrzyciel, wywiadownik.

Cf [PATRZYCIEL]

SBu, (KWysz)